bibeatur. Lum autez ſuperius de temporibus in
fantie ſaluatoris paulũ dixerimus eſſe legendũ
nũc vero ſcripta ceteroꝝ apoſtoloꝝ: patet ꝙ toto
tp̄e ſiue ante paſſionẽ ſiue poſtea q̄ dn̄i p̄ntia me
morat̃: cõgrue p̄cones noui teſta. loquunt̃ q̄ſi ab
vberib⁹ ſp̄õſi filij ↄſolatõis lacte potet̃. De nãqꝫ
ſcripture ſũt vbere de qb⁹ dr̃. meliora ſũt vbera
tua vino de qb⁹ nos ſic reficiat de⁹ cui⁹ miſicor
dia plena ē t̃ra: vt oẽs de ipſi⁹ plenitudie accipia
mus. Et nõ ꝙ ſꝫ romanũ ordinẽ legũt̃. ix. lectio
nes i dn̄icis a paſcha vſqꝫ ad pẽtbe. put dcm̄ eſt
ſub ti. õ vij. dieb⁹ p⁹ paſcha ꝓpt̃ nouitatẽ aũt tri
plicẽ q̄ dcā ē icipit itroit⁹ q̄ſi mõ geniti ꝛc̄. i. pe. ij
c. Jn ep̄l'a ſ̃bo i fide iſtruimur q̄ icipit oẽ qȯ natũ
ē ex deo vincit mũdũ ꝛc̄. i. Jo. v. c. Oñdit fidẽ p
teſtimoniũ i celo ꝛ i t̃ra ꝛ i cõſcia. Jn terra cũ di
cit tres ſũt q teſtimoniũ pbibẽt i t̃ra: ſp̄us: aq̄: ꝛ
ſanguis: qꝛ eni clamore magno dn̄s emiſit ſpm̄
ꝛ ꝙ ex eo iã mortuo exiuit ſanguis ꝛ aq̄ indiciũ
fuit hũanitatis: ꝛ hi tres vnũ ſũt. i. vnũ ſignificãt
Tres pbibẽt teſtimoniũ i celo: pr̃ i voce: ſ̃bũ in
carne: ſp̄us i colũba: ꝛ hi tres vnũ ſũt. de teſtimo
nio ↄſcie ſeqt̃ i ep̄l'a: q credit i filiũ dei: hꝫ i ſe te-
ſtimoniũ dei hꝫ. i. hoc dictat ei ↄſcia. ſeqt̃ duplex
all'a. in dn̄icis eni ꝛ feſtiuis dieb⁹ ab hac die vſqꝫ
ad octauã pẽthe. canit̃ duplex all'a: de q̄ dcm̄ eſt
ſub ti. õ vij. dieb⁹ p⁹ paſcha: ꝛ ſub ſabbato i albis
ꝛ ſub ſeptuageſima. p̄mũ all'a ē. p⁹ dies octo io.
xx. c. Euãgeliũ cũ eẽt ſero. Jo. xx. c. ē de duabus
apparitionib⁹. p̄ma oib⁹ apoſtolis in ipſo die pa
ſche excepto thoma: alia octaua die p̄nte thoma
q vidit ꝛ credidit ꝛ tetigit ꝛ dixit: dn̄s me⁹ ꝛ de⁹
me⁹: aliȯ vidit aliȯ credidit. vidit hũanitatem ꝛ
credidit deitatẽ: ꝛ cõgruit ſcḋm iterpretatõe nois
thomas eni iterp̄tat̃ abyſſus. nã p̄fũde itellexit.
q ex eis q̄ exteri⁹ vidit deitatis itima penetrauit
poſtmodũ iuitauit nos i euãgelio beatus Jo. ad
credẽdũ ab vtili ꝛ honeſto. vtile ē eni nobis cre
dere vn̄ dixit. Multa ſigna fecit iheſus q̄ nõ ſũt
ſcripta i libro hoc. poſtcõio ē Mitte manum ꝛc̄.
Johannis vigeſimo cap.

¶ De ſecunda dominica p⁹ paſcha. Rubrica.

SEqtur de ſecũda dn̄ica poſt paſcha:
qꝛ eni p xp̄i reſurrectõem illuxit
de⁹ nobis. nõ tm̄ paruulis ſꝫ ẽt pfect[i]
iõ hec dn̄ica de paſtorib⁹ ē q̄ debent
plene imitari xp̄m. vn̄ itroit⁹ ē. miſericordia dn̄i
plena ē t̃ra. ea eni nõ tm̄ paruuli ſed ꝛ magni re
pleti ſũt. ꝛ iõ ſicut antecedẽs dn̄ica fuit de paruu
lis: ſic iſta ē de pfectis. vnde ſeqt̃ ſ̃bo domini ce
li. i. apoſtoli firmati ſũt. ꝛ qꝛ Pe. loqt̃ ad paſtores
i epiſtola. Chriſt⁹ paſſus ē p nobis ꝛc̄. i. pe. ij. c. iõ
nũc fiũt ſinodi ꝛ fit ſtatio apȯ ſcm̄ Pe. Jn fi. eni
dr̃ cõuerſi eni eſtis ad paſtorẽ ꝛ ep̄ꝫ aiaꝝ vr̃arũ
Duo alleluia dicũt̃. p̄mũ. ſ. cognouerũt diſcipuli
ꝛc̄. ē de reſurrectõe. i alijs tam̄ eccleſijs dr̃. Sur
rexit domin⁹. math. vi. c. aliud. ſ. Ego ſuꝫ paſtor
bon⁹ ꝛc̄. Jo. x. c. ē de p̄latis euãgeliũ ſ̃o. Ego ſũ
paſtor bon⁹. Jo. x. ē de bonis prelatis ꝛ mercena
rijs. offertoriũ ē. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vigi-
lo: qꝛ p̄lati debẽt ſemp vigilare. vnȯ i cãticis can
ticoꝝ dr̃. Jnuenerũt me vigiles q cuſtodiũt ciui
tatẽ. Poſtcõmunio ſimiliter eſt de prelatis: Ego
ſum paſtor bonus.

¶ De dominica tertia poſt paſcha. Rubrica.

IN p̄cedẽtibus duab⁹ dominicis
oſtẽſuꝫ ē ꝙ parui vel magni p
xp̄i reſurrectõem pleni ſunt miſericor
dia domini parui cũ dr̃ i itroitu prece
dẽtis dominice. Miſicordia domini plena ē ter
ra: magni cũ dr̃ ibidẽ. Uerbo domini celi firma
ti ſunt. Jn hac ſ̃o tertia ꝛ i ſequẽtibus duab⁹ do
minicis ante aſcẽſionẽ hortat̃ nos eccleſia ad iu
bilũ ꝛ exultatõem ꝓpter xp̄i reſurrectõeꝫ ꝛ aſcẽ
ſionẽ. vnde itroit⁹ hui⁹ dominice icipit. Jubilate
deo oĩs terra ꝛc̄. ꝛ ibi ſeqt̃ alleluia: qꝛ iubilus eſt
exultatio mẽtis habita de eternis. ſoli aũt deo iu
bilãdũ ē. ſequit̃ p̄s. Dicite nõi eius. i. hilari opa-
tione ip̄m laudate: ꝛ ſequit̃ ſimiliter ibi vnũ alle
luia: qꝛ vna radice ortũ habẽt oĩa talia. i. a chari
tate. ſequit̃ date gloriã laudi eis: ꝛ ibidẽ ꝛ i fine
ſequit̃ triplex alleluia: qꝛ a potẽtia p̄ris ꝛ ſapia fi-
lij ꝛ a benignitate ſp̄us ſci ꝓceſſit qȯ nos libera
uit p paſſionẽ ꝛ reſurrectionẽ ſuã: ꝛ iõ laudãdus
ē deus. lꝫ aũt ſit exultatio tam̄ icutitur timor: ne
ſpes ſine timore luxuriet i p̄ſũptõe. vnȯ ſequit̃ ſ̃
ſus. Dicite deo q̄ꝫ terribilia ſũt opa tua domine.
dꝫ eni timere nouus populus: qꝛ iudei excecati
ſũt qui erãt populus peculiaris domini qui lꝫ ap
poſuiſſẽt cuſtodes tam̄ dixerũt: venerũt diſcipu
li eius ꝛ furati ſũt eũ: ꝛ hoc ē qȯ dicit p̄s. Mẽtiẽ
tur tibi. i. ad honorẽ tuũ: qꝛ ex hoc magis cõfuſe
ſũt inimici tui. i. iudei: ꝛ ſequit̃ ibi. Jn multitudi
ne ſ̃tutis tue. q. d. lꝫ vidiſſẽt multa miracula viꝫ
ſolẽ obſcuratũ ꝛ petras ſciſſas: i hoc ē ẽt multitu
do ſ̃tutis dei ꝙ mẽdatia iimicoꝝ ſ̃tit i ſuum ho
norẽ. Jn epiſtola ſ̃o mouet Pe. baptizatos vt
ãbulẽt i nouitate vite abſtinẽtes a carnalibus de
ſiderijs dicẽs. Obſecro vos fratres tanq̄ꝫ adue
nas ꝛ pegrinos abſtinete vos a carnalibus deſi
derijs. i pe. ij. c. ꝛ cõcordat cũ introitu qꝛ guſtato
ſpũ deſipit oĩs caro. q̄dam eccleſie dicũt alleluia
Chriſt⁹ reſurgẽs. Ro. vi. c. Euãgeliũ ē de reſurre
ctione. Modicũ ꝛ nõ videbitis me: modicũ id ē
a morte vſqꝫ ad reſurrectõem: iteꝝ modicũ ꝛ vi
debitis me poſt reſurrectõem: ꝛ modicũ qꝛ vado
ad patrem. Johan. xvi. c.

¶ De dominica quarta poſt paſcha. Rubrica.

IN quarta etiam dominica inuita
mur ad iubilum: ꝛ ſp̄aliter ad
gentes. Unde introitus ſumptus eſt
pſalmus inuitante ad cantum qui in-
cipit. Cantate dn̄o cãticũ nouũ: qꝛ mirabilia fecit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Bernardus inquit. Tria fecit dñs mirabilia in i
carnatione ſua. Primũ q̄ mat̃ ẽẽt ꝟgo. ſecũdum
q̄ de⁹ fieret hõ. tertiũ q̄ ꝑdicta põt credere car-
nalis hõ. Sequit̃ ibi ante cõſpectũ gentiũ reuela
uit iuſticiã ſuã. i. filiũ ſuũ. Sequit̃ ꝟſus. Salua-
uit ſibi dextra eius ⁊c̃. Et qꝛ ꝑ fidẽ inuitati ſunt
duo populi. ſ. gẽtilis ⁊ iudaicus: idõ in orõne hẽt̃
De⁹ qui fideliũ mẽtes vnius efficis volũtatis ⁊c̃
Rurſus qꝛ iſta dñica q̃rta appropiquat aſcẽſioni
idõ dr̃ euangeliũ Uado ad eũ qui me miſit ⁊ ne
mo ex vobis ⁊c̃. Jo. xvi. ⁊ poſt: expedit vobis ut
ego vadã ⁊c̃. Oſtendit̃. n. cã iubili. ſ. aſcẽſio. huic
cõſonat principiũ epiſtole beati Ja. i. c. oẽ datum
optimũ ⁊ oẽ donũ ꝑfectũ deſurſuꝫ ẽ deſcẽdẽs a
patre luminũ. Sequit̃ in euãgelio: Cũ venerit
paraclyt⁹ arguet mũdũ de peccato. i. d̃ infidelita
te. fides. n. pctm̃ excludit vñ arguere de hoc pec
cato ẽ arguere de oĩ peccato ⁊ de iudicio ⁊ d̃ iu-
ſticia. dicit ergo de peccato. ſ. qd̃ habẽt. De iuſti-
tia quã nõ habẽt. ſ. ſcõꝝ: qꝛ vado ad patrẽ. i. i cor
dib⁹ ſcõꝝ hoĩuꝫ. ꝑducẽdo eos ad patrẽ. ꝑ cogni-
tionẽ dei bonã. ⁊ extollẽdo eos ad pr̃is ꝯformi-
tateꝫ: ⁊ tñ volũt hoĩes ſcĩs aſſimilari. De iudicio
q̄ nõ timẽt qꝛ princeps mũdi h⁹ iã iudicat⁹ eſt ⁊
adhuc ſequũt̃ damnatũ. ⁊ ſufficeret de duob⁹ ar
guere. ſ. d̃ fide quã nõ hñt ⁊ hr̃e poſſent ſi vellẽt
⁊ de iuſticia ſiue de bona vita in q̃ nõ inuitantur
ſcõs: ⁊ idõ adiecit ꝟbũ timoris. ſ. de iudicio qd̃ de
bẽt tales ſubire. Sequit̃ ibi. ⁊ quãcũqꝫ audiet lo
q̃tur: ⁊ huic ꝯcordat finis epiſtole. Suſcipite cuꝫ
mãſuetudĩe inſitũ ꝟbũ ⁊c̃. ſi. n. ſpũs ſcũs audit q̃
loquit̃. multo forti⁹ dꝫ hõ audire ⁊ expectare do
nec de⁹ in ipſo loquat̃: qꝛ q̄ de ſeipſo loquit̃ mẽ-
daciũ loquitur.

De dominica rogationũ. Rubrica.

Quinto loco ſequit̃ de domi-
nica rogationũ in qua
inſtructos ꝑ q̃tuor dñicas q̃ſi armatos
quatuor cardinib⁹ ꝟtutib⁹. monet ãnũ
ciare alijs: ut qui audit dicat veni: ⁊ cortina cor-
tinã trahit ex̃ de ſa: vnc. c. vnico dicẽs in introitu
que ẽ Iſa. lxiiij. c. ſcḿ aliã tranſlationẽ vocẽ iocun
ditatis. i. nouũ teſta. in q̊ ꝓmiſſa reddũt̃ nõ terro
ris: ſicut vet⁹ lex fuit ãnũciate ⁊c̃. Hec autem
dñica dr̃ rogationũ ꝓpt̃ ꝓpinquã aſcẽſionẽ dñi
quã qꝛ nos ſequi nõ poſſum⁹: idõ in orõne doce-
mur petere duo: q̃ petẽda ſũt. ſ. ut cognaſcamus
⁊ faciam⁹. Dicit. n. orõ. Largire q̃ſ dñe ſupplicib⁹
tuis ſemꝑ ſpm̃ cogitãdi q̃ recta ſũt ꝓpiti⁹ ⁊ agẽ-
di ⁊c̃. Uñ i ep̃la redarguit btũs Ja. eos q̄ volũt
cognoſcere ⁊ nõ facẽ dicẽs: eſtote factores ꝟbi ⁊
nõ auditores tm̃ ⁊c̃. Ja. i. c. q̃dã eccl̃ie dicũt all̃a
Nõne cor nr̃m ardẽs ⁊c̃. Luc. vlt. c. ⁊ vſqꝫ modo
⁊c̃. Jo. xvi. c. In euãgelio ꝟo Amẽ dico vob̃ ⁊c̃:
Jo. xvi. c. oñdit q̄d d̃beam⁹ petẽ. ſ. etña dicẽſ. vſqꝫ
mõ nõ poteſtis q̄cq̃. qui eni petit tp̃alia nil petit
qm̃ in eis que nõ quieſcũt quies eẽ nõ põt: Unõ

ſeq̄t̃ petite ⁊ accipietiſ qꝛ dextra d̃ñi ſemꝑ apta ẽ

De rogationib⁹. Rubrica.

In trib⁹ dieb⁹ ante feſtũ aſcẽſio-
nis dñi fiũt rogationes q̃ dicũ
tur letanie. letanie aũt grece. apd̃ nos
ſupplicatio ſeu rogatio ẽ. In q̃ eccleſia
ſancta deũ rogat: ut qui deſtruxit cõſiliũ achito-
fel. deſtruat ꝯſiliũ coꝝ qui volũt viuere ſuꝑ pa-
cem ei⁹. tunc etiã ſupplicam⁹ deo ut nos a morte
ſubitanea ⁊ ab oĩ infirmitate defendat. rogamus
ꝟo ſcõs ut ꝓ nobis apud deũ intc̃edãt. Et deno
miat̃ greco vocabulo letania ꝓpt̃ auctoritatem
lingue grece: ꝓut dictũ ẽ ſub paſcha. Eſt autez
duplex letania. ſ. maior ⁊ minor. Maior ẽ i feſto
bti Marci q̃ inuẽta fuit a btõ Greg. ꝓpt̃ peſtem
inguinariã ſeu inflaturã inguiniũ: cui⁹ inſtitutio-
nis cãs Pau. mõtis caſſini monach⁹ lõgobardo
rũ hiſtoriog̃ph⁹ ita d̃ſcribit dicẽs q̄ tp̄e Pelagij
pape tãta fuit inũdatio aquaꝝ ꝑ italiã q̄ aq̃ aſcẽ
debãt vſqꝫ ad ſuperiores feneſtras tẽpli Nerõis
qd̃ erat rome. nec aque intrabãt tẽplũ. tũc ꝑ tybe
rim effluxit multitudo ſerpentũ int̃ q̊s fuit maxi-
mus draco. ex quoꝝ flatib⁹ aer ẽ corrupt⁹: ⁊ ĩnd̃
emerſit peſtis inguinaria: qꝛ hoĩes paſſim ⁊ ſubi
to moriebant̃ ⁊ cũ pene tot⁹ roman⁹ ppl̃s delere
tur. Pelagi⁹ papa oĩb⁹ ieiuniũ ⁊ ꝓceſſiõeꝫ idixit
Sed i ipſa ꝓceſſione ipſe cũ. lxx. alijs expirauit
cui ſubſtitut⁹ ẽ Grego. ꝑm⁹ q̄ ⁊ magn⁹ dict⁹ ẽ ⁊
hãc letaniã vbiqꝫ terraꝝ fuari p̃cepit: idcqꝫ hec le
tania dr̃ gregoriana vel romana. Uocat̃ etiaꝫ
cruces nigre: qm̃ in ſignũ meroris ex tãta hoĩuꝫ
ſtrage ⁊ i ſignũ penitẽtie hoĩes nigris veſtib⁹ in
duebant̃: ⁊ cruces ⁊ altaria nigris velebant̃.

Tertio etiã mõ dr̃ ꝓceſſio ſeptiformiſ ex eo q̄
btũs Grego. ſepteno ordine iri in ea in maiorib⁹
eccleſijs ordinauit. In p̃mo ordine ſũt clerici. in
ſecũdo religioſi. in tertio ſcẽ moniales in quarto
pueri in quinto laici ꝑfecte etatiſ in ſexto vidue ⁊
ꝯtinẽtes i ſeptio ꝯiugati. In alijs ꝟo eccleſijs q̄
nõ poſſum⁹ i nũero ꝑſonaꝝ ſupplemus i nũero
letaniaꝝ. Nã ſeptiens letaniã dicẽ debem⁹ p̃uſqꝫ
inſignia deponam⁹. Cõtigiſſe aũt dr̃ romanis p̃-
miſſa iguinaria peſtis ꝓ eo q̄ i q̃dragesima ꝯtiñ
ter vixiſſent. ⁊ i paſcha corp⁹ dñi recipiſſent poſt
modũ ludis cõmeſſatiõib⁹ ⁊ luxuria frena laxa-
rũt. Fuit q̄dẽ taꝫ ſeua hec peſtis: ut vbiqꝫ hoĩes
ſubito ꝑirent: ita q̄ ſic dr̃: cũ alijs ſternutabat
ſepe ſpm̃ emittebat. vñ cũ aliqs ſternutabat audi
ens ſtati accurrẽs dicebat de⁹ te adiuuet. ⁊ abiñ
ut dicũt. hec adhuc cõſuetudo ſuat̃ ut audiẽſ ali
quẽ ſternuitatẽ ſtati dicat de⁹ te adiuuꝫ. Rurſuſ
ut fert̃ cũ tũc aliqs oſcitabat. frequẽt̃ ſubito ſpm̃
emittebat. Uñ cũ aliqs ſe velle oſcitare ſentiebat
ꝯtinuo ſignũ crucis ſibi iprimẽ feſtinabat: q̃ ꝯſue
tudo ſit̃r vſqꝫ hodie obſuat̃. Minor ꝟo letania
q̃ ẽ rogatiões ⁊ ꝓceſſiões vocat̃. fit trib⁹ diebus
añ aſcẽſionẽ: que ſicut legit̃ in burcardo li. xlij. c.
exigẽtib⁹ inuẽta ẽ apud viẽnã a btõ Mamerto

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf